

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC.

GRIECHISCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 24 δραχ. κατ' έτος προκληρωσίαι. — Η τιμή των καταχωρήσεως είναι 30 λεπτά δια των 50 στοιχείων. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις εις τη Βασιλ. Τυπογραφίαν εντός δι της Ελλάδος εις τους διευθυντάς των ταχυδρομίων, καί εκτός εις τους κυρίους Έλληνας Προξένους.

Le Courrier Grec paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drach. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Sonntage und Donnersta g. — Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Vorauszahlung. — Die Insertions-Gebühr ist 30 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonndet sich für Athen in der Staatsbuchdruckerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consula.

ΠΕΜΠΤΗ, 30 Δεκεμβρίου.

JEUDI, 11 Janvier.

DONNERSTAG, 11 Januar.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ.

Ειδοποιείται το κοινόν και οι ἀγαθοί των Ταχυδρομίων επιστάται ότι εις το τέλος του ένεστώτος έτους θέλει παύσει το Γερμανικόν του Έλληνοταχυδρομίου κείμενον, από της αρχής δε του προσεχούς έτους ή εφημερίς αυτή θέλει εκδίδεσθαι ως και πρότερον Έλληνοστί και Γαλλιστί μόρον.

— Διά Βασιλικού Διατάγματος της 23 Δεκεμβρίου (4 Ιανουαρίου) Τ. Ε. ο Κ. Γεώργιος Σπανιολάκης διορίσθη Γραμματεὺς της Έπικρατείας επί των Οικονομικῶν, ἀντὶ τοῦ εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν διορισθέντος Κυρίου Νικολάου Μπόττση.

— Δυνάμει Υ. Β. διατάγματος της 23 Δεκεμβρίου (4 Ιανουαρίου) ο Κ. Νικόλαος Μπόττσης ἀπηλλάχθη τῶν χρεῶν τοῦ Γραμματεὺς της Έπικρατείας της ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ μετετέθη πάλιν εἰς τὸ Συμβούλιον της Έπικρατείας ὡς Σύμβουλος εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν.

— Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ Α. Μ. ηὐδόκησε νὰ διορίσῃ τὸν Κ. Ν. Μπόττσην Ταξίαρχον τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος.

— Δυνάμει Υ. Β. Διατάγματος της 27 Δεκεμβρίου 1837 ο Κ. Πούλος Διοικητὴς Λακωνίας, μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν Διοίκησιν Μεσσηνίας.

— Διά Β. Διατάγματος της 27 Δεκεμβρίου 1837 ο Κ. Π. Μοναστηριώτης διορίσθη Διοικητὴς Λακωνίας.

Ο Κ. Π. Μοναστηριώτης ἔδωκεν εἰς διαφόρους περιστάσεις δείγματα τρανώτατα τοῦ ὑπὲρ τοῦ κοινῶν συμφέροντος ζήλου του, εἰς ὅλας τὰς ὑπηρεσίας αἱ ὁποῖαι τῷ ἀνετέθησαν. Ἀπ' ἑτέρου δὲ μέρους πεποιθήμεν, ὅτι ὁ παρὰ πάντων ἐγνωσμένος καὶ ἐντιμὸς φιλοδίκαιος αὐτοῦ χαρακτήρ θέλει δικαιώσει ἐντελῶς τὴν πλήρη συνείσθεω ἐκλογὴν της Α. Μ. καὶ θέλει εἰσθαι διὰ τοῦς κατοίκους της Λακωνίας ἐγγύησις της ἀμεροληψίας μετ' τὴν ὁποῖαν ὁ Κ. Π. Μοναστηριώτης θέλει ἐκπληρώσει τὰ νέα ταῦτα καθήκοντά του.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 29 Δεκεμβρίου

Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι πόσον ἡ κοινὴ γνώμη ἐπροώδευεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διευθυνομένη πρὸς τινὰ τάξιν πραγμάτων ὅπου ὑπὸ τὴν Μοναρχικὴν ἐξουσίαν τὸ ἔθνος ἀποταχθέν πρὸς τὰς παλαιὰς διακρίσεις αἱ ὁποῖαι τὸ κατεσπάρτατον ἔαυται σήμερον ὡς ἐκ συμφώνου καὶ ἀρμονικῶς πρὸς τὴν γενικὴν καὶ τὴν κοινὴν ὅλων τῶν κοινωνικῶν της Ἑλλάδος στοιχείων βελτίωσιν. Ἡ κοινὴ γνώμη παρεδέχθη ἤδη ὡς ἀρχὴν νὰ μὴ κίνητ' τὰς πολιτικὰς περιστάσεις, τὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ τοὺς πολιτικούς ἀνδρας εἰμὴ καθόσον αἰσθάνονται πρὸς τὴν τελείαν τῶν κομμάτων συγχώνευσιν. Χάρις μάλιστα εἰς τὴν Ἀνακτορικὴν σύνεσιν ἥτις ἐμμέσως ἢ ἀμέσως ἄρχει καὶ κυβερνᾷ ὅλας τὰς ἐπόψεις της ἐθνικῆς ανεργητικότητος, κανεῖς δὲν δύναται νὰ στηρίξῃ βασίμους ἐπιπέδους εἰς ὁποιαδήποτε πολιτικὴν ἐπιβόσῃν, εἰμὴ προσκολληόμενος κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἦτον εἰς τὴν τάξιν τὴν ὁμοίαν διαγραφώσιν εἶναι αἱ εὐχαὶ καὶ ὅλαι αἱ ἐπιθυμίαι τοῦ λαοῦ. Πρὸ καιροῦ ἤδη συνηθάνετο ἕκαστος ὅτι ἡ παν-

AVIS.

Le texte allemand du Courier Grec devant être supprimé à partir du 31 décembre (13 Janvier) prochain, les personnes qui ne le lisent que dans cette langue en sont prévenues, afin qu'elles ne renouvellent pas leur abonnement.

— Par ordonnance Royale, en date du 23 décembre (4 janvier) 1837, Mr. Spaniolaki a été nommé Secrétaire d'Etat au Ministère des Finances en remplacement de Mr. N. Botassi, appelé à d'autres fonctions.

— Par ordonnance Royale, en date du 23 décembre (4 janvier) 1837, Mr. N. Botassi a été déchargé et ses fonctions de Ministre des Finances et réintégré dans ses anciennes fonctions de Conseiller d'Etat en service ordinaire.

En cette occasion S. M. a bien voulu conférer à Mr. N. Botassi, la croix de commandeur de l'ordre Royal du Sauveur.

— Par ordonnance Royale, en date du 27 décembre 1837, Mr. Poulos gouverneur de Laconie, a été nommé gouverneur de Messénie.

— Par ordonnance Royale, en date du 27 décembre 1837, Mr. P. Monastiriotes a été nommé gouverneur de la Laconie.

Mr. P. Monastiriotes a donné, en de fréquentes circonstances, des preuves incontestables de son zèle pour le bien public, et de sa capacité dans les emplois qui lui ont été confiés; d'un autre côté, l'on compte que le caractère juste et loyal que chacun se plaît à lui reconnaître, justifiera la sagesse du choix de S. M., et sera une plus garantie pour ses administrés, de l'impartialité dont Mr. P. Monastiriotes, fera usage dans l'exercice de ses nouvelles fonctions.

AVIS.

Man benachrichtigt das Publikum und die resp. auswärtigen Postbehörden, dass mit dem Schlusse des laufenden Jahres der deutsche Text des griechischen Couriers aufhört, und derselbe von dem neuen Jahre wie früher in griechischer und französischer Sprache erscheint.

— Durch k. Ordonnanz vom 4. Januar wurde Herr Georg Spaniolakis zum Staatssekretär der Finanzen an die Stelle des zu andern Functionen berufenen Herrn Botasis ernannt.

— Durch königliche Ordonnanz vom nemlichen Datum wurde Hr. Nik. Botasis seiner Functionen als Staatssekretär der Finanzen enthoben und in seine frühere Stellung als Staatsrath im ordentlichen Dienste versetzt.

Bei dieser Gelegenheit geruhte Se. Maj., denselben zum Commandeur des Erlöserordens zu ernennen.

— Durch königliche Ordonnanz vom 27 Decbr. 1837 wurde Herr Pulos, Gouverneur von Laconien, zum Gouverneur von Messenien ernannt.

— Durch kgl. Ordonnanz vom 27. Dezbr. 1837 wurde Hr. P. Monastiriotes zum Gouverneur von Lakonien ernannt.

Hr. Monastiriotes hat bei verschiedenen Gelegenheiten die unzweideutigsten Beweise seines Eifers für das gemeine Beste und seiner Tüchtigkeit in allen Dienstes-Functionen, welche ihm anvertraut waren, gegeben. Auch sind wir der Ueberzeugung, dass der allbekannte ehrenhafte und rechtliebende Charakter des Hrn. Monastiriotes diese weise Wahl Sr. Maj. rechtfertigen, und den Bewohnern Lakoniens volle Bürgschaft für die Unparteilichkeit geben wird, mit der Hr. Monastiriotes seine neuen Functionen verwalten wird.

INLAND.

ATHEN den 10 Januar.

Es ist bemerkenswerth, welche grossen Fortschritte die öffentliche Meinung in Griechenland gemacht hat, und zwar in der Richtung auf einen Zustand der Dinge, wonach unter der monarchischen Autorität alle Partheiungen, welche die Nation zerstückelten, verschwinden, und einem gemeinschaftlichen und harmonischen Streben nach der durchgreifenden und totalen Ausbildung aller socialen Elemente in Griechenland Platz machen müssen. Schon ist es, so zu sagen, zur Regel geworden, politische Umstände, Begebenheiten und Staatsmänner nach dem Masstabe zu beurtheilen, ob sie die Tendenz zur gänzlichen Verschmelzung der Partheien begünstigen, und schon ist es — Dank sei der königlichen Weisheit, welche mittelbar oder unmittelbar alle Aeusserungen der na-

INTERIEUR.

ATHÈNES le 10 Janvier.

Il est remarquable d'observer combien, en Grèce, l'opinion publique a fait de progrès dans la direction d'un état de choses où, sous l'autorité monarchique, toutes les anciennes divisions qui morcelaient la nation, feraient place à une marche, par ensemble et par harmonie, vers l'amélioration générale et commune de tous les élémens sociaux de la Grèce. Déjà il est, pour ainsi dire, adopté de juger les circonstances, les faits, et les hommes politiques, suivant qu'ils favorisent la tendance vers une complete fusion des partis. Et déjà, grace à la sagesse royale, qui, directement ou indirectement,

πολιτική διαρκεία κόμματος τινός η ειδικού πολιτικού συμβεβηκότος δὲν ἐδύνατο παρά να ἦναι ἐφήμερος, καὶ οὐκ ἢ κατὰστασις τῶν πραγμάτων εἰς τὴν ὁποίαν συναμιλλώμεναι αἱ διάφοροι ἐπόψεις τῆς κοινωνικῆς περιουσίας καὶ ἰσχύος τῶν Ἑλλήνων ἀνεπτύσσοντο ἀλληλοδιαδόχως πρὸς βλάβην ἢ μίαν τῆς ἄλλης, δὲν ἦτον εἰμὴ προσωρινή. ἀλλ' εἶναι εἰσὶν ἀναντιρρόητον οὐκ ἀπαιτεῖτο νὰ παρέλθῃ καιρὸς πολλὸς πρὶν δυνηθῆ ἢ κοινὴ γνώμη νὰ διαγράψῃ μὲ τοσαύτην ἀκρίβειαν μὲ ὅσην διέγραψε σήμερον τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλου νὰ βαδίζωσιν ὅσοι ἀλλήλως προτίθενται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ὑπάρχει καμία ἀμφισβόλια ὅτι ἡ ἀποκαλουμένη σημερινὴ πολιτικὴ συγχώνευσις τῶν κομμάτων, δὲν εἶναι πρᾶγμα νοσηρῶς· δηλαδὴ ὅτι δὲν εἶναι πρᾶγμα τὸ ὁποῖον αἰφνιδίως καὶ αὐτοσχεδίως ἐπαρουσιάσθη εἰς ἡμᾶς ἀνεξάρτητον ἀπὸ παντὸς παρελθόντος συμβεβηκότος καὶ χωρὶς κατὰ φυσικὸν λόγον νὰ προκύψῃ ἐκ περιστάσεων παρελθουσῶν ἐποχῶν. Τίποτε αὐτοσχεδίαστον δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ μᾶλλον ἀπροσδόκητα συμβεβηκότα προέρχονται ἀπὸ τινῶν αἰτιῶν τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν προηγουμένης παρελθόντι συμβεβηκότος, καὶ μόνον διότι δὲν ἀπόκειται εἰς πάντας νὰ γνωρίζωσιν τὴν τοιαύτην αἰτίαν, καὶ διότι πολλὰκις μάλιστα ὀλίγοι μόνον δύνανται νὰ τὴν ἐκτιμήσωσιν ἐπαξίως, ὑπάρχουσι δὲ τούτο τινὲς πιστεύοντες εἰς τὸ εἰρημένον ἢ τὸ τυχερὸν, καὶ οἱ ἑποιοὶ φρονοῦσιν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ προείδῃ τις τὸ μέλλον καὶ ἐγγύτατον ἀκόμη ἂν ἦναι. Καὶ ὅμως ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι εἰς τὴν πολιτικὴν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐνοήσῃ τις τὴν ἔνοιαν τοῦ μεγάλου προβλήματος· τὸ ὁποῖον ἀειδίως σχηματίζεται ὑπὸ τοὺς ὄρους τοῦ παρωχηκότος, τοῦ ἐνεστώτος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ὅθεν ὡς πρὸς τὴν συγχώνευσιν τῶν κομμάτων ἕκαστος ἐννοεῖ κάλλιστα ὅτι ἀπ' οὗ ἐκαθάρισαν τὸ ἔδαφος τῶν ἀπὸ τοῦ διαδόχου τοῦ Μωάμεθ Β' οἱ Ἕλληνες ἐξήτησαν φυσικῶς τῶν λόγων νὰ ἐξελέγξωσιν ἅπασι διὰ πάντοτε τὰς διαφόρους ἐπόψεις τοῦ κοινωνικοῦ αὐτῶν σώματος. Ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθώσωσιν τούτο, ἀπαιτεῖτο προηγουμένης νὰ διακριθῶσιν εἰς τοσαύτας φατρίες ὅσα συμφέροντα εἶχον, καὶ νὰ καθεξῶσι αἱ φατρίαι αὐταὶ ἢ μίαν ἀπέναντι τῆς ἄλλης ὀριστικὴν τινὰ θέσιν. Εἶναι εὐκόλον πρὸς τούτους εἰς ἕνα ἕκαστον νὰ ἐνοήσῃ ὅτι ὅταν ἐπέστη ἡ ἐποχὴ κατ' ἣν ἡ οὐτὼ κατακερματισθεῖσα κοινωνία ἔπρεπε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐνότητά της, σχηματίζουσα δηλαδὴ τὴν Κυβερνήσιν της, ἦτον ἐπόμενον ἕκαστον κόμμα νὰ ὑποβῆσθαι ὅτι εἶναι ὡς ἐκ τῆς θείας προνοίας προσωρισμένον νὰ τεθῆ ἐπὶ τῆς ἀνωτάτης τῶν πραγμάτων διεύθυνσεως, καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ μόνου ἦτον ἐπόμενον νὰ γεννηθῆ ἡ μεταξὺ τῶν πάλαι, διότι κανὲν κόμμα δὲν συγκατετίθετο νὰ ὑποκύβῃ εἰς τοῦ ἄλλου τὴν ἀποκλειστικὴν ἐξουσίαν, καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη πάλαι μεταξὺ δύο στοιχείων ἐπίσης ἰσχυρῶν, ἐπίσης νομίμων, ἐπίσης ἀναγκαίων καὶ ἐπίσης τέλος πάντων ἐθνικῶν, ἦτον ἐπόμενον νὰ παρέξῃ τὸ ἀλληλοδιαδοχικὸν κράτος τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, ὥστε ἡ τοιαύτη ἸΣΟΤΗΣ τῆς ἰσχύος τῆς ἀνάγκης, τῆς νομιμότητος καὶ τῆς ἐθνικότητος νὰ ἀναγνωρισθῆ παρά πάντων ἅπασι διὰ πάντοτε. Ἐκαστος ἐννοεῖ ἐπὶ τέλους ὅτι ὅταν τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα ἀνυψώθησαν ἕκαστον κατ' ἰδίαν εἰς τὴν ἀνωτάτην τῆς ἐξουσίας βαθμὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἀναλόγως τῶν μέσων τῶν ἐδύνατο νὰ φθάσωσιν, ἦτον ἐπόμενον νὰ ζητήσωσιν νὰ προσδεύσωσιν ἀκόμη, διότι ἂν ἔμενον στάσιμα ἦθελον ἀπωλεσθῆ. Ὅθεν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἀπ' ἧς ἐτέθη οὕτως ἡ πρότασις μεταξὺ δύο δυνάμεων ἐγούσων τὴν αὐτὴν ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΠΙΣΤΙΝ, τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, τὴν αὐτὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ΑΥΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ, ἦτον ἐπόμενον ἡ εἰρήνη νὰ διαδεχθῆ τὸν πόλεμον. Δὲν ἐδύνατο ὅμως ἡ εἰρήνη νὰ κατασταθῆ ἀκίνησια, διότι τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς ἀναγεννήσεως, δὲν εἶχεν ἀκόμη πραγματοποιηθῆ, ἀπαιτεῖτο λοιπὸν τὸ ἔθνος νὰ βαδίσῃ καὶ νὰ βαδίσῃ μὲ ὑπομονὴν καὶ σταθερότητα, διότι ἀλλῶς ἦθελον ἀπωλεσθῆ ἐντὸς μόνον μιᾶς ἡμέρας ὅλους τοὺς πρὸντας καὶ τοὺς μελλόντας καρπούς τῶν μακρῶν, τῶν ἐπιπόνων καὶ τῶν ἐνδοξῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπαναστάσεως. Μολοντοῦτο, καθὼς εἴπομεν ἀνωτέρω, αἱ δύο μεγάλαι ἐθνικαὶ διαίρεσεις εἶχον ἤδη μεταχειρισθῆ ἕκαστη κατ' ἰδίαν ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μέσων, καὶ ἐπομένως δὲν ἐδύνατο πλέον νὰ γεννηθῶσι νέαι πράξεις χωρὶς νὰ αὐξήσωσι τὰς δυνάμεις τῶν, δηλ. μὲ ἄλλους λόγους διὰ νὰ βαδίσωσι πρὸς ἄλλας νέας τύχας, αἱ διαίρεσεις αὐταὶ ἔπρεπε νὰ προσκηθῶσι νέας δυνάμεις. Ἀπ' ἐνὸς μὲν οἱ Κυβερνητικοὶ συνισθάνθησαν ὅτι ὀφείλου νὰ ζητήσωσι τοιαύτας ἀπὸ τὸ συνταγματικὸν κόμμα, ἀπ' ἑτέρου δὲ μέρους οἱ συνταγματικοὶ ἐνόησαν ὅτι ὀφείλου νὰ συναρμολογήσωσι τὸ ἔργον τῶν μὲ τοὺς Κυβερνητικούς, καὶ ἐκἄτερα τὰ μέρη ἠνένησαν τέλος πάντων ὅτι δὲν ἐδύνατο νὰ φθάσωσι πρὸς τὸν ὁποῖον ἔβλεπο ὅρον εἰμὴ ἀνταλλάσσοντα ἀμοιβαίως τὰς ὑλικὰς καὶ διανοητικὰς δυνάμεις τῶν.

Ἐν τούτοις ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἡ ἐπιρροή του ἔκαμε τοὺς Ἕλληνας ὅλους νὰ ἐνοήσωσιν ὅτι διὰ νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ τοιαύτη ἀνταλλαγὴ ἀπαιτεῖτο προηγουμένως ἡ ἔνωσις καὶ ἡ ὁμόνοια νὰ διαδεχθῶσιν τὴν

domine et gouverne toutes les faces de l'activité nationale, il n'est guère possible de compter sur une influence quelconque dans la politique du jour, sans se rattacher, plus ou moins, à la tendance que signalent tous les vœux et toutes les espérances populaires.

Certes, depuis longtemps l'on sentait que la durée d'omnipotence d'un parti ou d'un fait particulier de la politique, ne pouvait être que *passagère*, et que l'état de chose où, par rivalité, les divers aspects de l'intelligence et de la force sociales des grecs, se développaient successivement, et aux dépens les uns des autres, n'était que *provisoire*; mais toujours est-il qu'il a fallu que bien des jours se succédassent pour que la voix publique put formuler, aussi précisément qu'elle le fait aujourd'hui, la direction que doivent adopter ceux qui ont à cœur de seconder le travail de régénération qui s'opère en Grèce.

Il est évident que ce que l'on désigne actuellement en politique sous le terme de fusion des partis n'est pas un fait nouveau: c'est à dire que ce n'est pas un fait qui s'est produit, brusquement et comme par improvisation, sans se rattacher à des faits antérieurs, et sans succéder, comme conséquence naturelle, aux événements des époques précédentes. Rien ne s'improvise dans la vie humaine, et pour les événements les plus imprévus il existe toujours une cause qui résulte d'un événement passé; seulement comme cette cause n'est pas toujours à la portée de tous, et que souvent même elle n'est appréciable que pour le plus petit nombre, il y a des hommes qui croient à la fatalité, au hasard, et qui déclarent impossible de prévoir l'avenir, même le plus rapproché. En politique cependant il est, selon nous, facile de pénétrer le sens du grand problème que l'éternité formule sous les termes *hier, aujourd'hui, demain!* Ainsi, quant à la fusion des partis, on comprend facilement qu'après avoir délivré leur territoire des héritiers de Mahomet II, les grecs durent naturellement chercher à constater, pour toujours, les différens aspects de leur corps social: on comprend qu'ils y parvinrent en se séparant d'abord en autant de fractions qu'ils avaient d'intérêts, et en prenant une position définitive les uns vis à vis des autres. On comprend encore que lorsqu'il s'agit ensuite de ramener cette société, ainsi morcellée, vers son unité, c'est à dire de constituer son gouvernement, chacun des partis dut se croire appelé par la providence à la direction suprême, et que, de cette façon, la lutte devait s'engager entr'eux, puisqu'aucun ne pouvait consentir à se subalterniser à l'autre. Cette lutte entre deux éléments également forts, également légitimes, également nécessaires, également nationaux enfin, devait naturellement amener le règne successif de l'un et de l'autre, afin que cette ÉGALITÉ de force de nécessité de légitimité et de nationalité fut à jamais reconnue.

On comprend enfin que lorsque ces deux éléments se furent élevés chacun de leur côté, et séparément, au maximum de la puissance où leurs ressources respectives pouvaient les porter, ils durent chercher un moyen de progresser encore, puisqu'ils ne pouvaient, sans périr, demeurer stationnaires. Or, du moment où la question se posait dans de telles conditions, entre deux puissances ayant la même FOI RELIGIEUSE, la même langue, la même origine et LA MÊME PATRIE, la paix devait succéder à la guerre. Toute fois la *paix* ne pouvait être l'immobilité, car l'œuvre de la régénération hellénique n'était pas encore, accomplie. Il fallait donc marcher encore, et marcher avec patience et fermeté, sous peine de perdre en un jour, tous les fruits, présens et futurs, des longs, pénibles et glorieux travaux de la révolution. Cependant, comme nous venons de le dire plus haut, les deux grandes divisions nationales avaient fait usage de toutes leurs ressources respectives, et ne pouvaient plus enfanter de nouveaux actes sans ajouter de nouvelles forces à celles qu'elles possédaient par elles mêmes; en d'autres termes: *pour marcher à de nouvelles destinées, il leur fallait s'adjoindre de nouvelles facultés.* D'une part, les *Kyvernitiques* sentirent qu'ils avaient à puiser dans le parti *Syntagmatique*, d'autre part les *Syntagmatiques* entrevirent qu'ils devaient se combiner avec les *Kyvernitiques*, et d'un côté comme de l'autre on arriva à comprendre qu'on devait se compléter par un

tionalen Thätigkeit beherrscht und leitet — schon ist es fast unmöglich, auf irgend einen Einfluss auf die Politik des Tages zu rechnen, ohne sich mehr oder weniger jener Tendenz anzuschliessen, welche durch alle Wünsche und alle Hoffnungen der Nation vorgezeichnet ist.

Gewiss, schon lange hat man gefühlt, dass die Allgewalt einer einzelnen politischen Parthei oder eines einzigen politischen Ereignisses nur *vorübergehend* sein konnte, und dass ein Zustand der Dinge, wo aus Rivalität die verschiedenen Elemente der socialen Intelligenz und Stärke der Griechen sich nach einander und die eine auf Kosten der andern entwickelten, nur *provisorisch* sein konnte; aber immerhin bedurfte es einer geraumen Zeit, ehe die öffentliche Meinung so bestimmt, wie sie es jetzt thut, die Richtung bezeichnen konnte, welche diejenigen einschlagen müssen, denen es am Herzen liegt, das Werk der Wiedergeburt Griechenlands zu fördern.

Es ist klar, dass dasjenige, was man heut zu Tage in der Politik mit dem Ausdrucke *Verschmelzung der Partheien* bezeichnet, kein neues Factum ist, das heisst, es ist kein Factum, welches plötzlich und gleichsam improvisirt aufgetaucht ist, ohne sich an die vorhergehenden Ereignisse anzuschliessen, und ohne als natürliche Folge aus den Begebenheiten der frühern Epochen hervorzugehen. Nichts wird im menschlichen Leben improvisirt, und selbst die am wenigsten vorhergesehenen Ereignisse haben immer ihren Grund in einer frühern Begebenheit, nur dass dieser Grund nicht für alle offen darliegt, und dass ihn sogar oft nur die Wenigsten zu würdigen wissen. Es gibt Leute, welche an das Fatum, an den Zufall glauben, und welche es für unmöglich erklären, auch nur die nächste Zukunft vorher zu sehen. In dem Gebiete der Politik jedoch ist es unserer Meinung nach leicht, den Sinn des grossen Problems zu durchdringen, welches die ewige Weltordnung unter den Begriffen von *gestern, heute, morgen* aufstellt. So begreift man auch, was die *Verschmelzung der Partheien* betrifft, leicht, dass die Griechen, nachdem sie ihren Boden von den Erben Mahomet des Zweiten befreit hatten, natürlicher Weise danach streben mussten, die verschiedenen Aspecten ihres socialen Körpers für immer festzustellen; man begreift, dass sie dahin gelangten, indem sie sich in so viele Fractionen theilten, als sie Interessen hatten, und indem die einen gegenüber den andern eine definitive Stellung einnahmen. Ebenso begreift man, dass, als es sich in der Folge darum handelte, diese so zerstückelte Gesellschaft zu ihrer *Einheit* zurück zu führen, oder, mit andern Worten, ihre Regierung zu begründen, eine jede dieser Partheien sich durch die Vorsehung zur obersten Leitung berufen glauben, dass auf diese Weise sich ein Kampf zwischen ihnen entspinnen musste — weil keine sich dazu verstehen konnte, sich der andern unterzuordnen —, und dass dieser Kampf zwischen zwei gleich starken, gleich legitimen, gleich nothwendigen und endlich gleich nationalen Elementen natürlicher Weise die aufeinander folgende Herrschaft des einen und des andern herbeiführen musste, so dass diese GLEICHHEIT der Stärke, der Nothwendigkeit, der Legitimität und der Nationalität für immer anerkannt war.

Man begreift endlich, dass, als diese beiden Elemente ein jedes seiner Seits abgesondert auf den höchsten Gipfel der Macht, auf den ihre Hilfsmittel sie erheben konnten, gelangt waren, sie auf Mittel bedacht sein mussten, noch weiter fortzuschreiten, weil sie, ohne ihre Existenz zu gefährden, nicht stationair bleiben konnten. Von dem Augenblicke an, wo die Frage so gestellt war, musste unter zwei Gewalten von gleichem religiösen Glauben, von gleicher Zunge, von gleicher Abstammung und von gleicher Vaterlande der Friede auf den Krieg folgen. Auf keinen Fall aber konnte der Friede in der *Unbeweglichkeit* bestehen, denn das Werk der Wiedergeburt Griechenlands war noch nicht vollendet. Man musste also noch fortschreiten und zwar fortschreiten mit Ausdauer und Festigkeit, sonst lief man Gefahr, an einem Tage alle gegenwärtigen u. künftigen Früchte der langwierigen, beschwerlichen und ruhmvollen Bemühungen der Revolution zu verlieren. Inzwischen hatten, wie gesagt, die beiden grossen Fractionen alle ihre Hilfsmittel verbraucht, und konnten keine neuen Akte hervorbringen, ohne

συνάμεινον και τους άλλους των παρελθουσών εποχών α-
γώνων, διότι ποτέ δεν δύναται να γίνη κανενός είδους
αλληλαγή, χωρίς να υπάρχει όμοιοια μεταξύ των αν-
ταρξασόντων μερών, και χωρίς της συγκαταθέσεως
αυτών. Κυρίως δέ από της εις τον θρόνον αναβάσεως του
Βασιλέως, όλων εν γενει η ενεργητικότης βέπει προς την
εργαίνευσιν των κομμάτων.

Τοιαύτη είναι εν συντόμω η ιστορία της πολιτικης ανα-
στάσεως της Ελλάδος, και επομένως έπραξαν έργον λογι-
κώτατον όσοι έκάρουζαν ότι η έννοσις και η ειρήνη έπρεπε
να διαδεχθώσι την ύλικήν και ήθικήν πάλην η οποία διε-
ήρει διηρημένον το έθνος εις δύο κόμματα διαμαχόμενα
μεταξύ των. Ας ιδώσιν άρχ ότι η συγγώνευσις των κομ-
μάτων δεν ήτον πράγμα αύτοσχεδίαστον, άλλ' ότι εκ του-
νητιόν ήτον συμβεβηκόσ φρυσιώτατον το ύπότον εγγέννη-
σαν αί περιστάσεις, και το ύπότον κατ' ούδένα λόγον
δεν παρέβητοός όρους του νόμου όστις προϊσταται εν γενει
εις της ανθρωπίνης φύσεως την πρόσδον.

Απόκειναι τώρα εις ένα έκαστον να έννοήση ότι δια να
μεινη πισ ός εις τα συμφέροντα του έθνους όφείλει να άκο-
λύησιν των συμφερόντων τουτων τάς διαφόρους φάσεις, και
ότι κανείς δεν δύναται έχων όριζήν κρίσιν να καθίση εναντίον
της όδοϋ την όποιαν αύτη ήθεία πρόνοια μάς δεικνύει. Άλλως
τε ο καταλληλότερος τρόπος του να ύπηρετή τις τον Βασιλέα
και την πατρίδα του είναι να συντελέση το κατά δύναμιν
εις την εξομάλυνσιν των προσκομμάτων όσα αντίκεινται
ίσως άκόμη εις την πραγματοποίησιν των ύπερ της ευδαι-
μονίας του Έλληνικού Κράτους προθέσεων του Βασιλέως.

Ο Κόμης Κ. Φ. Σαπόρτας, Αιδάργης, ανεχώρησεν έντευθεν
την 27 Δεκεμβρίου απερχόμενος εις Βαυαρίαν, άφ' ου δια
του έντίμου χαρακτήρος του και της ανέπιλήπτου διαγω-
γής του καθ' όλον το διάστημα της εν Ελλάδι ύπηρεσίας
του κατέστη άξιος της γενικής ύπολήψεως και τιμής.

Αδικαίπτως διατελών εις την άτομικήν ύπηρεσίαν του
Βασιλέως του όποιου ύπηρεζεν εις των ειλικρινεστέρων και
των μάλλον άφοσιωμένων ύπηρετών ώφελήθη πάντοτε από
την ύπολήψιν και την εμπιστοσύνην την όποιαν απέλαμ-
θανε παρά τη Μεγαλειότητι του δια να ύποστηρίξη μετά
ζήλου τα δικαιώματα των Έλλήνων, έκαστος δέ ένθυμεί
ται ότι εις περιστάσεις δυτυχεις δια την Ελλάδα, πολλοί
εκ των συμπολιτών μας έυρον αυτόν πρόθυμον να υπερα-
σπισθί ειλικρινώς τα συμφέροντά των και να μεσιτεύση
υπέρ αυτών παρά τω Άνακτι.

Άλλως τε ο Δήμος των Αθηνών εξέφρασεν εις τον Κύ-
ριον Σαπόρτα πρό της αναχωρήσεώς του με τρόπον κλ-
λακεντικώτατον του κοινού την ύπολήψιν, και οι λόγοι μας
παραβαλλόμενοι με τους της Δημαρχίας δεν έχρουσι βέβαια
την άξίαν ένείων. Μολαταύτα πιστοί εις τα χρέη τα όποια
μάς επιβάλλει του δημοσιογράφου το καθήκον, θέλωμεν
προσπαθήσει να καταστήσωμεν εις πάντας εν γενει γνωστόν
να αισθήματα των συμπολιτών μας ύπερ άνδρός όλως ά-
φοσιωθέντος εις το άτομον του Βασιλέως ήμών και καθιε-
ρόσαντος μέρος της ζωής του εις του Έλληνικού Κράτους
το συμφέρον.

Αυπούμεθα τρώντι ύπερβολ κα διότι άνδρες τοσοούτον
άξιότιμοι ως τον Κύριον Σαπόρτα αναχωρούσιν εκ της
πατρίδος μας, ένω η παρά τω Βασιλει εις την Ελλάδα δια-
μοιή των είναι ώφελιμωιάτη εις τον θρόνον. Οι τοιοούτοι
είναι σπάνιοι εις όλα τα μέρη, και οι Μονάρχαι πρέπει να
λογίζωνται εύτυχεις όσάκις περιστοιχίζουσιν αυτούς το-
σοούτον άξιοσύστατοι άνδρες. Ολίγακαι ύποθέσεις άναγκά-
ζουσι τον Κύριον Σαπόρτα να απέλθη εις την πατρίδα
του, και όμως ήμεις ήλιζόμεν πάντοτε ότι ήθελεν αναβάλ-
λη άκόμη την πραγματοποίησιν της άποφάσεώς του. Άν
τουτοι δύναται να έκληφθί ως εγωϊσμός εκ μέρους ήμών,
είμεθα τοσοούτω μάλλον εύτυχεις δυνάμενοι να το όμολογή-
σωμεν προς έπαινον του, δια να μείνη προς ιδίαν του ευ-
χαρίστησιν άνεξάλειπτος από την μνήμη του η έκφρασις
αυτη των ύπερ αυτού αισθημάτων των Έλλήνων όλων.

Όπως και αν έχη άς μάς επιτραπή να έλπίσωμεν ότι ο
Κύριος Σαπόρτας δεν αναχωρεί δια να μην επανέλθη πλέ-
ον εις την Ελλάδα, και ότι ο Βασιλεύς και η πατρίς μας
θέλουν τον ιδεί και αύθις εις την ύπηρεσίαν των.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ.

Από τινος καιροϋ, χάρις εις την πρόνοιαν της Κυβερνήσεως, τάς προ-
σπάθιας της Δημαρχίας και την δραστηριότητα του Διοικητού Αττικής Κ.

Αξίωτου, η επαρχία αυτη απέκτησε διαφόρους άμαξωτάς όδους, των όποι-
ων αί κυριώτεραι είναι αί εξής:

Α. Η από της κατ' Ανατολάς της πόλεως Αθηνών πόλης της Βο υ-
ου νείστρας μέχρι του χωρίου Αιόπεσι άγροσα έδός.

Β. Η από Αιόπεσι μέχρι του χωρίου Κερνηλά πρωτεύουσας της Δη-
μου Αραφίνος.

Γ. Η από της πόλεως Αθηνών μέχρι του χωρίου Μαρκοπούλου.

échange mutuel de force et d'intelligence. Sur ces
entrefaites le Roi monta sur le trône, et son influ-
ence arriva pour faire entendre à tous les grecs,
que pour que l'échange s'opérât, il fallait préalalle-
ment que l'union et la concorde succédassent à la
rivalité et à la lutte, attendu qu'il n'est pas d'échan-
ge possible sans accord et sans consentement, et
c'est surtout depuis l'avènement au trône de S. M.
que l'activité générale s'est portée dans la tendance
d'une fusion des partis.

Tel est en peu de mots l'histoire du développe-
ment politique de la Grèce, au point de vue de la
fusion des partis, et l'on voit que c'est très lo-
giquement que l'on est arrivé à proclamer que l'u-
nion et la paix devaient succéder à la lutte maté-
rielle ou spirituelle, qui divisait la nation comme
en deux camps ennemis. On voit que le principe
de la fusion des partis n'est pas pour ainsi dire
tombée des nues, et qu'il rentre dans la série natu-
relle des circonstances, et dans la loi qui préside en
général au progrès de l'humanité.

Maintenant c'est à chacun de comprendre que,
pour demeurer fidèle à la cause nationale, il faut
en suivre toutes les diverses phases, et que nul ne
peut, sans pécher contre la raison, chercher à s'op-
poser à une marche que la providence prend elle
même soin de protéger. Au reste il n'est pas de
meilleure manière de servir son Roi et sa patrie que
de concourir à applanir les obstacles, qui peuvent
encore exister, à la continuation facile de la réalisa-
tion des volontés que le trône entretient pour la
prospérité du royaume.

Mr. le Comte F. de Saporta maréchal du Palais
est parti le 8 (27) décembre dernier, quittant la
Grèce pour retourner en Bavière, et emportant avec
lui une considération une estime et un respect que
lui ont justement mérité le noble caractère et la
loyale conduite qui le distinguèrent pendant toute
la durée de son service en Grèce.

Constamment attaché à la personne du Roi dont
il fut un des plus sincères et des plus dévoués ser-
viteurs, il fit toujours servir son crédit et la con-
fiance toute particulière dont le Roi l'honorait à
soutenir les droits des grecs, et chacun se souvient
que dans des circonstances, dont la durée fut péni-
ble à la Grèce, un grand nombre de citoyens trou-
vèrent un appui sincère et un intermédiaire impar-
tial près de leur souverain.

Au reste Mr. le Comte de Saporta vient de re-
cevoir de la commune d'Athènes une expression
bien flatteuse de l'estime publique, et nos paroles à
côté de celles que lui adressa la Dimarchie à l'oc-
casion de son départ, ne sont plus que d'une se-
condaire valeur. Cependant, fidèles au devoir que
nous impose le rôle de publiciste, nous tacherons
de faire connaître à tous, les sentimens de nos con-
citoyens, en faveur d'un homme dont une partie de
la vie fut dévouée à la personne de leur Roi et à
l'utilité du royaume.

En vérité, c'est avec un profond regret que l'on
voit des personnages aussi honorables que Mr. le
Comte de Saporta, quitter notre patrie où leur pré-
sence près du Roi est si utile au trône. De tels
hommes sont rares dans tous les pays, et c'est tou-
jours un bonheur pour les souverains de pouvoir
s'entourer de personnes aussi recommandables.
Des affaires de famille forcent Mr. de Saporta de
s'éloigner de nous, mais nous ne lui dissimulerons
pas que nous espérons lui voir encore ajourner
sa décision. Si c'est égoïsme de notre part, nous
aimons à en convenir à sa louange, et afin que cet-
te expression des sentimens généraux à son égard,
lui soit sans cesse un souvenir fécond en satisfaction
de lui même.

Dans tous les cas, qu'il nous soit permis d'espé-
rer que Mr. le Comte de Saporta ne nous quitte pas
sans retour, et que notre souverain et notre patrie
le reverront encore à leur service.

TRAVAUX PUBLICS.

Depuis environ une année, grâces aux soins du gouverne-
ment de Sa Majesté, à la sollicitude de la Dimarchie d'Athènes
et à l'activité de Mr. K. Axiotis gouverneur de l'Attique, cette
province a vu son territoire se sillonner de plusieurs routes
carrossables dont les principales sont: la première, d'Athènes à

zu den Kräften, welche sie durch sich selbst be-
sassen, noch neue hinzu zu fügen, und, mit andern
Worten, um neuen Bestimmungen entgegen zu
gehen, bedurften sie neuer Fähigkeiten. Einerseits
fühlten die Kybernetiker, dass sie ihre Hilfsquellen
bei der constitutionellen Parthei zu suchen hæt-
ten, und anderseits gewahrten die Constitution-
ellen, dass sie sich mit den Kybernetikern verein-
igen müssten, und einen so wie andern Theils ge-
langte man zu der Einsicht, dass man sich durch
einen gegenseitigen Austausch von Intelligenz und
Kräften vervollständigen müsste.

Mittlerweile bestieg der Koenig den Thron, und
Sein Einfluss liess die Griechen einsehen, dass, um
den Tausch zu bewerkstelligen, vor allen Dingen
noethig sei, dass Einigung und Eintracht der Riva-
liet und dem Kampfe folge, in sofern überhaupt
kein Tausch möglich ist ohne Uebereinkunft, wie
denn namentlich seit der Thronbesteigung Seiner
Majestat die allgemeine Thätigkeit die Tendenz
einer Verschmelzung der Partheien annahm.

Dies ist in wenig Worten die Geschichte der
politischen Entwicklung Griechenlands, und man
sieht, dass es ganz logisch richtig ist, wenn man
dahin gekommen ist, den Grundsatz aufzustellen,
dass die Einigung und der Friede auf den materi-
ellen und intellectuellen Krieg folgen müsse, wel-
cher die Nation gleichsam in zwei feindliche Lager
schied. Man sieht, dass das Prinzip der Verschmel-
zung nicht, so zu sagen, aus den Wolken gefallen
ist, und dass es eintritt in die natürliche Reihen-
folge der Umstände und in die Ordnung, welcher
der Fortschritt des menschlichen Geschlechtes im
Allgemeinen unterworfen ist.

Jetzt muss ein Jeder begreifen, dass man, um der
Nationalsache treu zu bleiben, allen verschiedenen
Uebergängen derselben folgen muss, und dass
Niemand, ohne sich an der gesunden Vernunft zu
versündigen, daran denken kann, sich einer Rich-
tung zu widersetzen, welche von der Vorsehung
selbst beschützt wird. Kurz, man kann seinem Kö-
nige und seinem Vaterlande nicht besser dienen,
als wenn man nach Kräften dazu beiträgt, die Hin-
dernisse aus dem Wege zu räumen, welche die
Ausführung jener Absichten, die der Thron für
die Wohlfahrt des Koenigreichs liegt, in ihrem Ver-
folg etwa noch finden könnten.

— Der Hofmarschall Herr Graf v. Saporta hat
am 11. dieses Griechenland verlassen, um nach Bay-
ern zurück zu kehren. Derselbe nimmt die allge-
meine Achtung und Verehrung mit sich, die sein
edler und loyaler Charakter verdient.

Unausgesetzt im persönlichen Dienste des Kö-
nigs, zu Dessen aufrichtigsten und anhänglichsten
Dienern er gehörte, benützte er die Achtung und
das Vertrauen, das Se. Maj. ihm schenkte, nur da-
zu, um mit Eifer die Rechte der Griechen zu un-
terstützen, und Jeder erinnert sich, dass unter
ungünstigen Verhältnissen viele unserer Mit-
bürger ihn bereit fanden, aufrichtig ihre Interes-
sen zu vertreten, und für sie bei dem Souverain
zu intercediren.

Auch hat die Gemeinde von Athen dem Herrn
Grafen v. Saporta vor seiner Abreise auf dieschmei-
chelhafteste Weise die Achtung des Publikums
ausgedrückt. Wenn auch unsere Worte nicht das
Gewicht jener der Gemeinde Athens haben, so
glauben wir doch, getreu den Pflichten, welche
das Amt des Publizisten uns auferlegt, die Gefühle
unserer Mitbürger für einen Mann öffentlich aus-
sprechen zu müssen, welcher in aufrichtiger Hin-
gebung für die Person des Koenigs einige Jahre sei-
nes Lebens dem Interesse des griechischen Staa-
tes widmete.

Wir bedauern sehr, dass so achtbare Männer,
wie Herr Graf von Saporta, unser Vaterland ver-
lassen, während ihr Verbleiben in Griechenland
in der Nähe des Koenigs für den Thron von we-
sentlichem Nutzen sein könnten.

Männer dieser Art sind allwärts selten, und
glücklich zu nennen sind jene Monarchen, welche
sich mit Männern solchen Charakters umgeben.
Häusliche Angelegenheiten noethigen den Herrn
Grafen von Saporta, in sein Vaterland zurückzukeh-
ren; dessen ungeachtet waren wir immer der Hoff-
nung, die Realisirung seines Entschlusses noch
verschoben zu sehen. Wenn dies auch Egoismus
von unserer Seite ist, so macht es uns doch beson-
deres Vergnügen, dieses Geständniss zu seiner Eh-

Δ'. Η από του χωρίου Μαρκοπούλου μέχρι του χωρίου Κερατιάς.
Ε'. Η από του χωρίου Μαρκοπούλου μέχρι του λιμένος Πορτοραφτίου, μετὰ του οποίου δύναται σήμερα να συγκοινωνή εύκολως η Πρωτεύουσα.

Εκτός των ανωτέρω οδών, αἱ ἑποικίαι ἀποπερατώθησαν ἐντελῶς καὶ χρησιμοποιεῖσιν ἤδη εἰς τὴν μεταξύ τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ὑπὸ τὴν διακαιοδοσίαν τῆς δόμων συγκοινωνίαν, κατασκευάζονται μετὰ μεγίστης δραστηριότητος καὶ ἄλλαι ἀκόμη ἐκ τῶν ἑποικίων θέλωσαν ἀναφέρει τὴν ἀπὸ Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ χωρίου Ἀσταγονίου κειμένην εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Πεντελικοῦ ἄγρουσαν, καὶ συγκοινωνοῦσαν καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ Χαλανδρίου, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χωρίου Χασιά διὰ τοῦ Μενιδίου μέχρι τῶν Ἀθηνῶν. Καταγίνονται πρὸς τούτους νὰ τελειοποιήσωσι καὶ τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν καὶ ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πατίσια ἄγρουσαν ὁδόν, καὶ τέλος πάντων τὴν ἀπὸ Μαραθῶνος μέχρι Ἀθηνῶν. Ἐκατέρωθεν ἐφ' ὧν τούτων τῶν οδῶν θέλουσιν ἐπιτελεθῆναι δένδρα διάφορα, ἅπαντα δὲ αἱ ἐπι τούτῳ ἐργασίαι γίνονται ἀπὸ τοῦ δήμου· κατὰ τὸ 34 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων νόμου, χωρὶς τῆς παρρημικῆς δυσκολίας.

Τὸ κοινὸν ζήτημα ἀναντιρρήτως χάριτας εἰς τὴν Δημαρχίαν καὶ τὸν Κύριον Ἀξιώτην διὰ τὸν ἄσκον ζῆλον των καὶ τὰς προσπαθείας τὰς ἑποικίας κατέβαλλον διὰ τὴν πραγματοποιήσασθαι τοσοῦτον κοινωφελούς ἔργου. Ἡμεῖς δὲ πρῶτον σπεύδομεν νὰ τοῖς ἀποκρίσωμεν τοὺς ἀνήκοντας ἐπὶ τούτῳ ἐπιταύους.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπανηγουρίσθη ἡ ἑορτὴ τοῦ ὑπὸ τὴν διακαιοδοσίαν τῆς Κυρίας Χίλλ Ἀμερικανικοῦ σχολείου.

Μετὰ τὰς ἑξατάξεις αἱ ἑποικίαι ἀπέδειξαν πῶσας προόδους εἶχον καὶ αἱ μαθηταὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦ χρόνου, διενεμήθησαν εἰς ὅλα τὰ κεράσια ταῦτα δῶρα διὰ τὸ νέν ἔτος. Ὁ Καθηγητὴς Κ. Μισαὶλ Ἀποστολίδης εὐρεθεὶς παρὸν ἐξεφώνησε λογιόδιον ὑπεράλλοιον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς Ἀρθολογίας ἐμπεριέχει τὰ ἀκόλουθα:

ΒΟΤΑΝΙΚΗ. Βαθμολογία τῶν φυτῶν. — ΔΗΜΟΤΙΚὴ ἘΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ. — ΠΟΙΚΙΛ. Περὶ τῶν κατὰ πρόληψιν καὶ κατ' ἀλίθειαν ἀρετῶν. — ἈΝΔΡΑΙΣΤΕΣ ΝΕΟΦΑΝῶΝ ΒΙΒΑΙΩΝ. Ἐφημερίς Ἀρχαιολογική. Βίαι τῶν ἐνδόξων φιλοσόφων τῆς Ἀρχαίας τῆς. — ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Γαλλικὴς τις στολισκὸς ἐξέπλευσε τὴν 29 Νοεμβρίου ἐκ Βρέστης διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν Ἄγιον-Δομνίκον.

— Δὲν ἐξέλειπεν ἀκόμη ἐντελῶς ἡ ἡ πανώλης εἰς Ὀδησσόν.

— Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες διαλαμβάνουσιν ὅτι ἡ ἀστυνομία συνέλαβεν ἐσχάτως εἰς Παρίσι τινὰ ἐντὸς τῆς αἰλῆς τῶν Ἀνακτόρων, ἔχοντα κικρυμιμένον ἔπλον πυρεθδίου. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὁ αὐτὸς εὖτε ἦτον φρενακλαστικὸς διότι ὠδηγήθη μετὰ ταῦτα εἰς τὸ Φρενεκρεμίου.

— Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Βορδῶ συνέλαβε, καθὼς λέγουσιν, ἀποσταλμένον τινὰ τοῦ Δὲν Καρλίου, ἐπιφορτισμένον παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος τούτου νὰ διαρραγῆ εἰς Γαλλίαν μυστικὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἱταλίαν.

— Τὸ Γαλλικὸν Δίκροτον « τὸ Διάδημα » ἀπέπλευσεν ἐκ Τουλῶνος ἀπερχόμενον εἰς Τούνζη.

— Ὁ περιφημὸς Βοδῶν χρηματιστὴς ἄλλοτε ἀρχηγὸς τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας ἀστυνομικοῦ τῶν Παρισίων τμήματος, ἐσυλλήθη κατ' αὐτὰς κατηγορηθεὶς ἐπὶ κλεψῆ διαφόρων ἐγγράφων ἀπὸ τοῦ Κατάστημα τοῦ Διοικητηρίου. Λέγουσιν μάλιστα ὅτι πρὸ καιροῦ ἤδη ὁ Βοδῶν εὖτε ὑπεκράτεσε τὴν ὑψηλὴν Διπλωματικὴν.

— Ὁ στρατάρχης Κέρκις Βαλλὲ διαώρηθη ἐριστικῶς Διοικητὴς τῶν κατὰ τὴν Ἀφρικὴν Γαλλικῶν χωρῶν.

— Οἱ ἱατροὶ Βυλάρδ καὶ Λάγο ἐξῆλθον τὴν 19 Δεκεμβρίου ἐκ τοῦ καταστήματος ἐντὸς τοῦ οποίου εἶχον ὑπεβλάθῃ ἑαυτοὺς εἰς 21 ἡμέρας καθύρσιν, ἀποπερατώσαντες προηγουμένως τὸ ἐπικίνδυνον ἔργον των.

— Πάλιν εἶχον προσβληθῆ τινὲς εἰς Σμύρνην ὑπὸ τῆς πανώλης, ἢ ἢ πίζον ὅμως πάντες ὅτι ἡ νόσος ἑαυτὰ θέλει ἐκλείψῃ ὅπως διόλου ἔταν τὸ φύχος γίνῃ δριμύτερον.

— Γράφουσιν ἐκ Πράγας ὅτι παρ' ὀλίγον ἔτι δελε συμβῆ εἰς τὸ Νοχαῦς σύγκρουσις μετὰ τῶν χωρικῶν καὶ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς. Οἱ χωρικοὶ μὴ θέλοντες νὰ πληρώσωσι φέρον τινὰ νενομισμένον εἶχον συναβρασιθεῖ περιπουχίλια, καὶ ἠπειμαζόντο νὰ πράξωσιν ἀποπήματα, κατ' εὐτυχίαν ὅμως ἐπεριωρίσθησαν μόνον εἰς ἀπειλάς.

— Γράφουσιν ἐκ Φραγκφορτίου ὅτι κατὰ τὰς ἐκ Κολογίας εἰδήσεις εἶχε σταλθῆ εἰς τὴν πόλιν ταῦτος εἰς Βερολίνον ἐπιτροπὴ συγκροτουμένη ὑπὸ προκρίτων τινῶν τῆς μεσαίας τῶν πολιτῶν τάξεως διὰ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν Βασιλέα ἀναφορὰν διὰ τῆς ἑποικίας ἐξαιτεῖται νὰ ἀκυρωθῶσι τὰ ληφθέντα κατὰ τοῦ ἐπισκόπου τῆς πόλεως ἢ ὁ λόγος πόλεως μέτρα.

— Ἡ Γερμανία ἐστερήθη ἐνὸς τῶν ἐνδοξωτέρων αὐτῆς φιλολόγων τοῦ σοφοῦ Δέριγγ, ἐκδότου καὶ σχολιαστοῦ τοῦ Τίτου Λίβου, τοῦ Ὁράτιου καὶ τοῦ Κικέρου.

— Ὁ περιφημὸς τεχνίτης Ἀλφρέδος Ἰωαννὸς ἐτελεύτησεν εἰς Παρίσι κατὰ τὸ τρικιστὸν ἔσθρονον τῆς ἡλικίας του ἔτος.

— Ἡ ἑσπερικὴ τοῦ Καναδῶ ἡσυχία δὲν εἶχε διαταραχθῆ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκείθεν εἰδήσεις, πᾶσα δὲ ἀπόπειρα διαταραχῆ εἶχε προληφθῆ διὰ τῶν δραστηρίων μέτρων τὰ ἑποικίας ἐλήφθησαν.

Ὁ Ὑπεύθυνος Συντάκτης Ἰωάννης Α. Μπαλῆς.

partir de la porte Boubounistra à l'orient de cette ville, jusqu'au village de Liopessi. La seconde de Liopessi au village de Kournila, chef lieu de la commune d'Araphinos, la troisième d'Athènes au village de Marcopoulo. La quatrième du village de Marcopoulo à celui de Kératia. La quatrième de Marcopoulo au port de Portoraphiti qui de cette manière se trouve en communication facile et commode avec la capitale.

Outre ces routes, entièrement terminées et qui servent déjà aux relations entre les communes et la capitale, d'autres sont commencées dont les travaux sont en pleine activité. Nous citerons celles d'Athènes au village de Astagonio situé aux pieds du mont Pentelique, et qui passe par le village de Kalendri. Celle du village de Chasia par celui de Ménidi à Athènes. On s'occupe aussi de rendre commode et facile la route déjà existante d'Athènes à Patissia, ainsi que celle de Marathon à Athènes. Toutes ces routes seront bordées d'arbres. Tous ces travaux sont exécutés par les communes, conformément à l'article 34 de la loi communale, et sans la moindre difficulté.

Le public doit à la Dimarchie et à Mr. Axiotis, de justes louanges pour leur zèle, et pour les améliorations dont leur activité a été le résultat, et nous croyons remplir un devoir en les leur décernant les premiers.

— Samedi dernier une intéressante solennité a eu lieu à l'école Américaine que dirigent les soins de Madame Hill.

Après un examen, où les progrès que les élèves avaient faits pendant l'année furent constatés, une distribution de cadeaux de nouvel an fut faite à toutes les jeunes disciples de Madame Hill.

Le professeur Misail qui était présent adressa aux spectateurs et aux élèves un discours analogue à la circonstance.

NOUVELLES DIVERSES.

— Une escadre Française est partie le 29 novembre de Brest, sa destination est dit-on Saint Domingue.

— La peste continue quoiqu'avec moins d'intensité de sevir à Odessa.

— Les journaux Français ont parlé dernièrement d'un homme qui avait été arrêté dans la cour des Tuileries, portant un pistolet caché. Nous apprenons que cet individu est enrmmé à Bicêtre pour cause d'aliénation mentale.

— La police de Bordeaux a, dit-on, arrêté un agent de Don Carlos, chargé, par ce prince, d'organiser un comité directeur en France.

— Le vaisseau Français le Diadème, est parti de Toulon pour Tunis.

— Le fameux Vidocq, ancien chef de la brigade de surété de la police de Paris, a été arrêté comme prévenu d'avoir soustrait diverses pièces dans les papiers de la prefecture. On assure que Vidocq était depuis quelque tems au service de la haute diplomatie.

— Le maréchal Comte Valée a été définitivement nommé gouverneur de possessions Françaises en Afrique.

— Les docteurs Bulard et Lago sont sortis le 19 décembre de l'établissement où ils s'étaient soumis à une quarantaine de 21 jours, après avoir terminé leurs périlleux travaux à la Tour de Léandre.

— Quelques cas de peste s'étaient encore manifestés dernièrement à Smyrne, mais cependant l'état sanitaire n'y était pas inquietant; on espérait que les premiers froids suffiraient pour faire disparaître entièrement les germes de contagion qui pouvaient être concentrés dans un des quartiers de la ville.

— On écrit de Prague qu'une collision a été sur le point d'éclater à Nohaus entre les villageois des environs et l'autorité. Les paysans refusant de payer un impôt consistant en prestations en nature s'étaient rassemblés au nombre d'à peu près mille individus; heureusement ils s'en sont tenus aux menaces.

— On écrit de Francfort, que des lettres de Cologne portent qu'une députation de cette dernière ville, composée des plus notables bourgeois, est partie pour Berlin à l'effet de déposer au pied du trône une pétition contre la mesure adoptée à l'égard de l'archevêque de leur ville.

— L'Allemagne vient de perdre un de ses plus célèbres philologues le savant Dœring éditeur et commentateur de Tite Live, Horace et de Catulle.

— Le célèbre artiste Alfred Johannot vient de mourir à Paris âgé de trente sept ans.

— La tranquillité publique se maintenait au Canada lors du départ du dernier courrier, et les arrangemens militaires s'y trouvaient presque terminés.

Le gérant responsable Jean A. Balis.

rr machen zu können, damit auf immer seinen Herzen die angenehme Erinnerung an den Ausdruck der Sympathien aller Griechen sich einprägen.

Noch aber können wir uns nicht ganz von der Hoffnung trennen, Hrn. Grafen von Saporta in unsrer Mitte, im Dienste unsers Königs und Vaterlandes wieder zu sehen.

OEFFENTLICHE ARBEITEN.

Seit einiger Zeit hat unsre Provinz, Dank den Bemühungen der Regierung und der Thätigkeit des Gouverneurs von Attika, Herrn Axiotis, verschiedene fahrbare Wege erhalten wovon die vorzüglichsten sind:

- 1) Der Weg von dem Bubunistra-Thor auf der Ostseite der Stadt Athen bis zu dem Dorfe Liopessi;
2) der von Liopessi bis zu dem Dorfe Kurnila, Hauptort der Gemeinde Araphin;
3) der von der Stadt Athen bis zu dem Dorfe Markopulo;
4) der von Markopulo bis zu dem Dorfe Keratia;
5) der von Markopulo bis zu dem Hafen Portoraphiti, mit dem nunmehr die Hauptstadt ohne Schwierigkeit communiciren kann.

Ausser diesen Wegen, welche bereits vollkommen hergestellt sind, und die Communication zwischen der Hauptstadt und den genannten Orten sichern, wird mit Eifer an der Herstellung anderer Strassen gearbeitet, worunter wir namentlich anführen die Strasse von Athen nach dem Dorfe Astagonion, welche bis zum Fasse des Pentelikon führt und zugleich mit der Strasse von Athen nach Calandri communicirt; die Strasse von dem Dorfe Chasia über Menidi nach Athen u. a. Auch beschäftigt man sich mit Ausbesserung der Strasse von Athen nach Patissia und endlich der von Marathon nach Athen; zu beiden Seiten dieser Strassen werden Bäume angepflanzt werden. Alle diese Arbeiten geschehen mit Bereitwilligkeit von den Gemeinden, gemäss dem Artikel 34 des Gemeinde-Gesetzes.

Das Publikum ist darum dem Hrn. Axiotis Dank schuldig für seinen unermüdelichen Eifer und seine vielfachen Bemühungen für die Ausführung eines so gemeinnützigen Werkes.

VERSCHIEDENES.

— Die deutschen Journale, welche wir mit der letzten Post erhalten haben, bringen die Nachricht, dass die sieben Göttinger Professoren, welche die bekannte Erklärung gegen die neue Eidesleistung eingereicht hatten, ihrer Stellen entsetzt wurden. Drei von ihnen, worunter der bekannte Hofrath Dahlmann, erhielten überdiess den Befehl, binnen drei Tagen die Universitätsstadt und das Königreich zu verlassen. Dieselben waren, den neuesten Nachrichten zu Folge, bereits in Cassel eingetroffen. Uebrigens hatten sich in der letzten Zeit noch einige andere Professoren der Universität dieser Erklärung angeschlossen, die vermuthlich das nemliche Schicksal mit den ersten Unterzeichnern erleiden werden. Im Uebrigen herrscht in sämmtlichen Landestheilen von Hannover fortwährend Ruhe, und nur in Göttingen ist es zwischen den Studenten und dem Militär zu blutigen Händeln gekommen.

— Am 29. November ist eine französische Escadre von Brest abgegangen, deren Bestimmung, wie man sagt, St. Domingo ist.

— Die Pest fährt fort, wiewohl mit weniger Heftigkeit, in Odessa zu wüthen.

— Die französischen Journale haben jüngst von einem Menschen gesprochen, welcher im Hof der Tuilleries mit einem verborgenen Pistole arretirt wurde. Wir erfahren, dass dieses Individuum im Bicêtre wegen Wahnsinn eingesperrt ist.

— Die Polizei von Bordeaux hat, sagt man, einen Agenten des Don Carlos arretirt, welcher von diesem Prinzen damit beauftragt war, in Frankreich eine Directions-Commission zu organisiren.

Das französische Linienschiff, Le Diadème, ist von Toulon nach Tunis abgereist.

— Der bekannte Vidocq, ein alter Brigadeführer der Sicherheitspolizei in Paris, ist arretirt worden, indem er beschuldigt wird, verschiedene Aktenstücke aus den Papieren der Praefectur entwendet zu haben. Man versichert, dass Vidocq seit einiger Zeit im Dienste der hohen Diplomatie stand.

Der Marschall Graf Valée ist definitiv zum Gouverneur der französischen Besitzungen in Afrika ernannt worden.

Die Doctoren Bulard und Lago haben am 19. Decbr. die Anstalt verlassen, in welcher sie sich einer Quarantäne von 21 Tagen unterworfen, nachdem sie ihre gefährlichen Arbeiten im Thurm Leander vollendet hatten.

— Einige Pestfälle haben sich in der letzten Zeit noch in Smyrna gezeigt, indessen ist der Gesundheitszustand nicht beunruhigend, und man hofft, dass der erste Frost hinreichen wird, um die letzten Keime der Ansteking, welche sich in einem der Quartiere der Stadt concentrirt haben könnten, gänzlich verschwinden zu machen.

Verantwortlicher Redacteur Johann A. Balis.